

Strona w postępowaniu głównym

S.A.D. Maler und Anstreicher OG

przy udziale: Magistrat der Stadt Wien, Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (sąd administracyjny w Wiedniu, Austria) postanowieniem z dnia 27 lutego 2019 r. jest niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd Prešov
(Słowacja) w dniu 5 maja 2020 r. – Prima banka Slovensko a.s. / HD**

(Sprawa C-192/20)

(2020/C 329/04)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Prima banka Slovensko a.s.

Strona pozwana: HD

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹), w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w związku z wykładnią nadaną wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-96/16 i C-94/17 (ECLI:EU:C:2018:643) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak ochronny przepis ramowy § 54 ust. 1 Občiansky zákonník (kodeksu cywilnego), który nie zezwala na umowne pogorszenie sytuacji konsumenta względem uregulowania ustawowego przewidującego w razie zwłoki konsumenta w spłacie kredytu następujące prawa kredytodawcy:

- prawo kredytodawcy do odsetek za zwłokę w wysokości ograniczonej według rozporządzenia rządu;
- prawo kredytodawcy do innych sankcji, które kredytodawca może zastosować wobec konsumenta, a które wraz z odsetkami za zwłokę są ograniczone do wysokości kwoty głównej pozostałego do spłaty kredytu;
- prawo kredytodawcy do odszkodowania, w razie gdy szkoda poniesiona przez kredytodawcę jest wyższa od odsetek za zwłokę, i to do odszkodowania w nieograniczonym zakresie według rzeczywistego uszczerbku.

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wysoki poziom ochrony praw konsumentów na podstawie art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 2 i art. 169 ust. 1 TFUE stoją na przeszkodzie temu, aby konsument zapłacił za zwłokę w wykonaniu zobowiązań umownych ryczałtowo koszty kredytodawcy, a nie równowartość rzeczywistej szkody poniesionej przez kredytodawcę, nawet jeśli rzeczywista szkoda jest niższa od kosztów ryczałtowych?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).